

ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอน เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

Parental Knowledge and Perceived Self-Efficacy in Teaching Sex Education to Young Children

ศรันย์	ปองนิมิตร	พย.ม*	Sarun	ponginitporn	M.N.S*
สุดธิดา	แก้วขจร	พย.ม*	Sudthida	kaewkajorn	M.N.S*
ลาวัลย์	สมบุญ	MA.**	Lawan	somboon	MA. **
นิตยา	ไทยภิรมย์	วท.ม**	Nithaya	thaiyapirom	M.Sc **

บทคัดย่อ

เด็กไทยกำลังเผชิญกับปัญหาเรื่องเพศ ซึ่งปัญหานี้อาจจะลดลงได้ หากเด็กได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่เหมาะสมตั้งแต่ปฐมวัย แม้ว่าปัจจุบันเด็กสามารถเรียนรู้เรื่องเพศได้จากสื่อที่หลากหลาย แต่ยังต้องการคำแนะนำและการสอนเรื่องเพศ ซึ่งบิดามารดาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสอนเรื่องเพศให้แก่เด็ก การวิจัยเชิงพรรณนาคครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน กับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างคือบิดามารดาของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 303 ราย สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ คำนวณตามสัดส่วนและเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศ แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และแบบสอบถามการสอนเรื่องเพศของบิดามารดา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับของสเปียร์แมน

ผลการวิจัย พบว่า บิดามารดามีคะแนนเฉลี่ยความรู้และคะแนนเฉลี่ยการสอนเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนอยู่ในระดับมาก ความรู้และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสอนเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .34, p < .01$ และ $r = .73, p < .01$ ตามลำดับ)

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบิดามารดาควรได้รับการส่งเสริมความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนมีเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน การสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

* อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย

* Lecturer Faculty of Nursing Chiang Rai college, sarun95@hotmail.com

** รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย

** Associate Professor, Faculty of Nursing, Chiang Rai college

Abstract

Thai children are facing problems with sex education. The problems will be resolved, if they have an appropriate understanding sex in early childhood. Although, children can learn about sex through a variety of media, they also need guidance and sex education. The role of parents is important in teaching children about sex. This descriptive research aimed to study the correlation of parental knowledge, perceived self-efficacy in teaching sex education to young children. The sample consisted of 303 parents of young children in Chiang Rai, selected by Stratified and purposive sampling. The instruments of this study were knowledge of sex education in early childhood questionnaires, perceived self-efficacy questionnaires, and practice of sex education for young children by parent questionnaires. The data were analyzed using descriptive statistics and Spearman's rank correlation coefficient.

The results show that parents had a moderate level of knowledge, a high level of perceived self-efficacy, and a moderate level of sex education. Knowledge and perceived self-efficacy correlated with sex education ($r = .34, p < .01$; $r = .73, p < .01$).

The results indicated that parents should be knowledgeable, have perceived self-efficacy, and promote sex education for young children to have knowledge and appropriate understanding of sex.

Keywords: Parental knowledge, Perceived self efficacy, Sex Education for Young Children

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาทางเพศเป็นปัญหาที่เด็กไทยกำลังเผชิญ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่งผลต่อทั้งตัวเด็ก ครอบครัวและสังคม โดยด้านตัวเด็ก พบว่าเด็กมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ และตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จากสถิติที่ผ่านมาพบเด็กไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยโดยอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์คือ 14.98 ปี เร็วที่สุดคืออายุ 10 ปี และพบว่าสถิติปี 2559 การตั้งครรภ์และคลอดบุตรของเด็กอายุ 10 -14 ปี มีจำนวน 2,746 ราย (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2560) นอกจากนี้ยังพบวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์และมีปัญหาสุขภาพ การศึกษาที่ผ่านมาพบว่าวัยรุ่นหญิงเพียงร้อยละ 42 มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย คือ ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ใช้วิธีคุมกำเนิดไม่เหมาะสม ทั้ง

ในกลุ่มที่โสดและแต่งงานแล้ว ซึ่งทำให้วัยรุ่นไทยมีการคลอดนอกสมรสในอัตราร้อยละ 47 ซึ่งสูงกว่าอีกหลายประเทศในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน (UNFPA, 2012) และมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยที่ส่วนใหญ่เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้ตั้งใจ นอกจากนี้ยังพบโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น เช่น เอชไอวี เอชพีวี เป็นต้น (Chantrapanichkul & Chawanpaiboon, 2013)

ความรู้ความเข้าใจทางเพศที่ไม่ถูกต้องและการมีพฤติกรรมแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมยังส่งผลให้วัยรุ่นไทยมีปัญหาอัตลักษณ์ทางเพศ ที่นำไปสู่การเกิดปัญหาพฤติกรรมความรุนแรง ทำผิดกฎหมาย และปัญหายาเสพติด จากสถิติในปี พ.ศ. 2554 – 2556 พบว่ามีคดีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเฉลี่ย 37,536 คดี (กลุ่มงานวิเคราะห์และพยากรณ์สถิติเชิงสังคม, 2558) ปัญหาข้างต้นสามารถป้องกันได้ โดยวิธีการหนึ่งคือการสอนให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย ซึ่ง

การสอนควรเริ่มสอนเด็กก่อนจะเข้าสู่วัยรุ่น ให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศตามวัยอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหา ก่อนที่จะเกิด ซึ่งการสอนเรื่องเพศในเด็กจะมีรายละเอียด เนื้อหาในการสอนแตกต่างกันไปตามพัฒนาการและการรับรู้ของเด็กแต่ละวัย ทั้งนี้เด็กปฐมวัยเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น มีความสนใจซักถาม และเลียนแบบพฤติกรรม การสอนเรื่องเพศที่เหมาะสมกับวัยจะเป็นการตอบสนอง ความสนใจเรื่องเพศของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศ และเข้าใจบทบาทความเป็นชายหญิง ที่ถูกต้องตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ และมีพฤติกรรมแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม ดังนั้นการสอนให้เด็กรู้เรื่องเพศตั้งแต่ยังเป็นเด็กปฐมวัยจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ สร้างทัศนคติ และความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศ เพื่อให้เด็กได้ปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมตามพัฒนาการทางเพศ บทบาททางเพศ และป้องกันปัญหาทางเพศที่อาจเกิดขึ้น ในวัยรุ่นต่อไป

ถึงแม้ว่าเพศศึกษาได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษา และเด็กสามารถเรียนรู้เรื่องเพศได้จากสื่อที่หลากหลาย แต่เด็กยังต้องการการให้คำแนะนำและการสอนเรื่องเพศที่ถูกต้องโดยเฉพาะเด็กปฐมวัย บิดามารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของบุตร เพราะบุตรจะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากบิดามารดา การสอนเรื่องเพศจึงควรเริ่มสอนตั้งแต่วัยทารก (Balter, van Rhijn, & Davies, 2016) ทั้งนี้การสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสำคัญ เพราะครอบครัวจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน (สำนักงานการอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2557) เช่นเดียวกับการศึกษาที่ผ่านมาของ อรไท พิพิธพัฒน์ ไพลีฐ และจินตนา ไชยวิโน, (2551) ที่พบว่าเยาวชนมีความเห็นว่าการพูดคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา ต้องการให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นคนสอนเรื่องเพศ เนื่องจากมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูก แต่จากการศึกษาพบว่าบิดามารดายังมีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวน้อย เนื่องจากบิดามารดาบางกลุ่มยังมีความเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามและปกปิด ไม่ควรมีการพูดหรือการสอน เด็กควรจะรู้เองเมื่อถึงเวลา จึงทำให้บุตรที่อยู่ในช่วง

วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (ชลนิทรา แสงบุราณ, 2551)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศของบิดามารดาในเด็กปฐมวัยของประเทศไทยยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเรื่องเพศของบิดามารดาในเด็กปฐมวัย ซึ่งอาจมีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายประการ นอกจากปัจจัยส่วนบุคคลแล้วยังขึ้นอยู่กับความรู้เรื่องเพศของบิดามารดา เนื่องจากการสอนเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างกันตามอายุและพัฒนาการ ซึ่งความรู้เรื่องเพศเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับกายภาพ สรีรวิทยาทางเพศ พัฒนาการทางเพศ สุขวิทยาทางเพศ การปฏิบัติทางเพศ ทัศนคติ ค่านิยมทางเพศ และภาวะจิตอารมณ์ทางเพศของเด็กแต่ละวัย (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2558) จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสอนเรื่องเพศของบิดามารดาที่ผ่านมา พบว่าบิดามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในบทบาทการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรชายวัยรุ่น และความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับบทบาทของบิดาในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรชายวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (อรพรรณ ทิมรอด, 2546) และการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดา พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดา ความสนใจในการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดา (มลิจันทร์ เกียรติสังวร, 2543) สอดคล้องกับการศึกษาศุภาศิริ การิกกาญจน์ (2541) ที่พบว่าความรู้ด้านเพศศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการสอนเพศศึกษา จากการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความรู้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสอนเรื่องเพศของบิดามารดาของเด็กโต แต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสอนเรื่องเพศของบิดามารดาเด็กปฐมวัย ยังไม่มีการศึกษา และจากการทบทวนวรรณกรรมยังพบอีกว่านอกจากความรู้แล้ว การรับรู้สมรรถนะแห่งตนยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการสอนเรื่องเพศของบิดามารดา

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนตามแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1997) เป็นการตัดสินใจความสามารถของ

ตนเองในการกระทำพฤติกรรมให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้เห็นถึงความพยายามและความมุ่งมั่นของบุคคลในการเอาชนะหรือฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาจึงขึ้นอยู่กับความรู้ของบิดามารดาว่าตนเองมีความสามารถหรือไม่ และเมื่อสอนแล้วจะทำให้เด็กมีการพัฒนาบทบาททางเพศ ค่านิยมทางเพศและการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึง ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา โดยใช้แนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1997) และจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่การส่งเสริมให้บิดามารดาทำการสอนเรื่องเพศแก่บุตร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และค่านิยมที่ถูกต้องแก่เด็กปฐมวัยในเรื่องเพศ ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว และลดปัญหาเรื่องเพศที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

คำถามการวิจัย

1. ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาเป็นอย่างไร
2. ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน มีความสัมพันธ์กับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาหรือไม่ อย่างไร

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้แนวคิดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของแบนดูรา (Bandura, 1997) และการทบทวนวรรณกรรม กล่าวคือ เมื่อบิดามารดาเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะความเป็นชายและหญิง สุขวิทยาเกี่ยวกับ

อวัยวะเพศ พัฒนาการทางเพศ และจิตอารมณ์ทางเพศของเด็กปฐมวัย จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่เหมาะสมในเรื่องเพศ รวมทั้งมีความเชื่อมั่นสามารถนำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และหากบิดามารดามีความเชื่อมั่นของตนเองในการกระทำสิ่งใด เมื่อได้กระทำสิ่งนั้นจะได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้นเมื่อบิดามารดามีความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัย รับรู้ว่ามีสมรรถนะแห่งตนในการสอนน่าจะสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบหาความสัมพันธ์ (Descriptive correlational research) ประชากรคือบิดามารดาของเด็กปฐมวัยทั้งเพศชายและเพศหญิงอายุ 1 – 6 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ประกาย จิโรจกุล, 2556) ได้กลุ่มตัวอย่าง 303 ราย จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิและคำนวณตามสัดส่วนของบิดามารดาของเด็กปฐมวัยในสถานที่ที่เกี่ยวข้องได้กลุ่มตัวอย่างจากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดใหญ่ 122 ราย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดกลาง 120 ราย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขนาดเล็ก 61 ราย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติคือสามารถเขียนและอ่านภาษาไทยได้ และยินดีเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

- 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กปฐมวัยได้แก่ เพศ อายุ 2) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดาได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับเด็ก อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และประสบการณ์การได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศ 3) แบบสอบถามความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมจำนวน 25 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายปิด มีคำตอบ

เป็นแบบ 1 ตัวเลือก คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน คะแนนรวมสูงสุด 25 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน แปลผลคะแนนจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าพิสัยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับน้อย (0-8 คะแนน) ระดับปานกลาง (9-17 คะแนน) และระดับมาก (18-25 คะแนน) 4) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของบิดามารดาในการสอนเรื่องเพศ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมจำนวน 21 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดมีคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ มั่นใจมากให้ 3 คะแนน มั่นใจปานกลางให้ 2 คะแนน และไม่มั่นใจเลยให้ 1 คะแนน คะแนนรวมสูงสุด 63 คะแนน ต่ำสุด 21 คะแนน แปลผลคะแนนจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าพิสัยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับน้อย (21-34 คะแนน) ระดับปานกลาง (35-48 คะแนน) และระดับมาก (49-63 คะแนน) และ 5) แบบสอบถามการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมจำนวน 34 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติเป็นประจำ 3 คะแนน ปฏิบัติเป็นบางครั้ง 2 คะแนน และไม่ปฏิบัติ 1 คะแนน คะแนนสูงสุด 102 คะแนน ต่ำสุด 34 คะแนน แปลผลคะแนนจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ค่าพิสัยแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับน้อย (34-56 คะแนน) ระดับปานกลาง (57 - 79 คะแนน) และระดับมาก (80-102 คะแนน)

ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) เท่ากับ .80 สำหรับการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับบิดามารดาของเด็กปฐมวัยที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ราย โดยแบบสอบถามความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson, KR-20) เท่ากับ .78 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะแห่งตนของบิดามารดาในการสอนเรื่องเพศ และแบบสอบถามการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .79 และ .80 ตามลำดับ

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลดำเนินการภายหลังโครงการวิจัยผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของวิทยาลัยเชียงรายตามหนังสือรับรองจริยธรรมเลขที่ 11/59 ลงวันที่ 18 เมษายน 2560 ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากทะเบียนประวัติของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย และการพิทักษ์สิทธิ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมวิจัยด้วยตนเอง เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้ลงลายมือชื่อยินยอมเข้าร่วมการวิจัยและเริ่มดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในห้องพักที่จัดให้สภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 30 - 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาวิเคราะห์หาค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับของสเปียร์แมน (Spearman's rank correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

บิดามารดาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างครั้งนี้มีจำนวน 303 ราย พบว่าเป็นมารดาร้อยละ 79.9 เป็นบิดาร้อยละ 29.1 มีอายุระหว่าง 20-56 ปี และอายุเฉลี่ยเท่ากับ 33 ปี ($\bar{x}$ = 32.8, SD = 6.2) มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 89.4 ระดับการศึกษาของบิดามารดาอยู่ในระดับอนุปริญญาถึงระดับสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 85.1 ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 15.8 ลูกจ้างเอกชนร้อยละ 30.0 อาชีพส่วนตัวร้อยละ 27.8 และเกษตรกรร้อยละ 4.0 มีรายได้ครอบครัวระหว่าง 4,500 - 80,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 19,719.9 บาท (SD = 12,153.8) มีจำนวนบุตร 1 คน ร้อยละ 17.9 บุตร 2 คนร้อยละ 55.7 และ บุตร 3 คน ร้อยละ 22.1 ตามลำดับ ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับ

การสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยร้อยละ 91.4 และไม่เคย
ได้รับความรู้ร้อยละ 8.6 ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลของ
เด็ก เป็นเด็กชาย 141 คน เด็กหญิง 162 คน คิดเป็นร้อย
ละ 46.5 และ 53.5 ตามลำดับโดยเป็นเด็กอายุระหว่าง
1 – 6 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 3.8 ปี

ส่วนที่ 2 ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

ตารางที่ 1 ระดับคะแนน คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา (n=303)

ข้อมูล	ระดับคะแนน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
ความรู้	8 – 22	15.50	2.58	ปานกลาง
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน	21 – 63	49.80	9.54	มาก
การสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย	40 – 10	81.60	10.63	มาก

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับ

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 15.50$ $SD = 2.58$) คะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 49.8$ $SD = 9.54$) และคะแนนเฉลี่ยการสอนเรื่องเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 81.6$ $SD = 10.63$) (ตารางที่ 1)

ปานกลางกับการสอนเรื่องเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา ($r_s = .34$, $p < .01$) และการรับรู้สมรรถนะแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการสอนเรื่องเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($r_s = .73$, $p < .01$) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับของสเปียร์แมนระหว่างความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา (n=303)

การสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)
ความรู้	.34**
การรับรู้สมรรถนะแห่งตน	.73**

**p < .01

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศเด็กปฐมวัยของบิดามารดา ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัยดังนี้

1. ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาเป็นอย่างไร

ความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดในแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคำถามถูกต้องในเรื่อง การแต่งกายให้บุตรตามเพศ ทั้งนี้เพราะบิดามารดาเป็นบุคคลแรกที่ควรสอนเรื่องเพศศึกษาแก่เด็ก เป็นต้นแบบพฤติกรรมทางเพศให้เด็กเลียนแบบ รวมถึงการดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะเพศขณะอาบน้ำและหลังการขับถ่ายทุกครั้ง และการที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเด็กชายอายุ 4 ปี ชอบทำกิจกรรมเหมือนแม่เป็นพฤติกรรมผิดปกติ อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเนื้อหาที่สอนเกี่ยวกับเพศศึกษาเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็ก ซึ่งบทบาทบิดามารดาในการเลี้ยงดูลูกวัย 0 – 3 ปี คือการให้ความรักและตอบสนองลูกอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ เพื่อให้ลูกไว้วางใจบิดามารดา ตลอดจนเลี้ยงลูกให้ตรงตามเพศเด็กวัย 3 – 5 ปี เด็กเริ่มเรียนรู้ความแตกต่างทางสรีระภายนอกระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย บิดามารดาควรใช้วิธีพูดคุยเมื่อลูกถามเรื่องเพศและตอบคำถามตรงไปตรงมาโดยใช้คำพูดง่ายและสั้น เด็กวัย 6 – 8 ปี เริ่มเรียนรู้บทบาทในสังคม ที่เน้นเรื่องวินัยและความรับผิดชอบ สุขอนามัยทางเพศเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด การสังเกตความผิดปกติของอวัยวะเพศ และพฤติกรรมทางเพศ เด็กรับรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัว รวมทั้งเรื่องการแต่งกายให้เหมาะสมกับเพศ และการเคารพสิทธิ์ในร่างกายผู้อื่น การที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยอย่างเพียงพออาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาถึงสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 85.1 รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับความรู้เรื่องเพศในเด็กปฐมวัยร้อยละ 91.4 ทั้งนี้การศึกษาช่วยให้บุคคลเรียนรู้

สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น มีเหตุผลรู้จักใช้ความคิดและตัดสินใจเลือกปฏิบัติบทบาทที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งเสถียร เชื่อถือ และนงเยาว์ ฌรงค์แสง (2550) ศึกษาพบว่าบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าคะแนนเฉลี่ยการสอนเพศศึกษาสูงกว่าทุกระดับ เนื่องจากบิดามารดาที่มีการศึกษาสูงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามาก มีโลกทัศน์กว้างจึงกล้าพูดหรือสอนในเรื่องเพศแก่บุตร สำหรับการศึกษารังนี้้นนอกจากกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาสูง เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 19,799.9 บาท รายได้ระดับนี้อาจทำให้ตอบสนองความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีพได้เพียงพอ อาจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีเวลาในการศึกษาหาความรู้ในการเลี้ยงดูบุตร ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ 3 จี 4 จี เป็นต้น ส่งผลให้สามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดนและรวดเร็วทันใจ จึงเป็นโอกาสในการสร้างช่องทางใหม่ ๆ เพื่อสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้ และดึงดูดความสนใจให้บิดามารดาใส่ใจ จดประกายความคิดและจินตนาการใหม่ ๆ เชิงสร้างสรรค์ได้มากขึ้น

การรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการสอนเรื่องเพศเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการสอนเรื่องเพศเด็กปฐมวัยในระดับมาก แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถระดับมากในการสอนเรื่องเพศเด็กปฐมวัย อธิบายได้ด้วยแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1997) ที่กล่าวว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนเป็นการตัดสินความสามารถของตนเองในการกระทำพฤติกรรมให้สำเร็จ ล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงความพยายามและความมุ่งมั่นของบุคคลในการเอาชนะหรือฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้น การสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาจึงขึ้นอยู่กับ การรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถหรือไม่ เมื่อกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถระดับมาก ย่อมมี

ความมั่นใจ กระตือรือร้นและพยายามสอนเรื่องเพศเด็กปฐมวัย แม้ต้องพบอุปสรรคหรือความยากลำบากก็ไม่เลิกล้มง่าย ๆ โดยคาดหวังว่าเมื่อสอนแล้วจะก่อให้เกิดผลลัพธ์คือ เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาบทบาททางเพศ ค่านิยมทางเพศและการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมต่อไป การที่กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยในระดับมาก อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 21 – 40 ปี ร้อยละ 90.1 ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เมื่อบุคคลเข้าสู่วัยผู้ใหญ่จะมีวุฒิภาวะเจริญเต็มที่ มีประสบการณ์และมีทักษะที่ช่วยพัฒนาด้านสังคม สติปัญญา ตลอดจนการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาและสิ่งท้าทายในชีวิต บุคคลจึงมีการพัฒนาการรับรู้สมรรถนะแห่งตนควบคู่กันไปด้วย (Bandura, 1997)

การสอนเรื่องเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยของบิดามารดา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก อาจอธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีถึงสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 85.1 วุฒิการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ การแปลความหมาย สามารถเข้าใจข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ง่าย รวมทั้งแสวงหาความรู้ที่เป็นประโยชน์ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91.4) เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย จึงอาจส่งผลให้ตระหนักถึงความสำคัญของการสอนเรื่องเพศให้กับบุตร และรับรู้ว่าการสอนเป็นเรื่องของบิดามารดา ที่ต้องสอนและให้ข้อมูลอย่างถูกต้อง รวมทั้งฝึกฝนวินัยหรือการควบคุมตนเองในเรื่องเพศตั้งแต่วัยเริ่มแรกของชีวิต เพื่อให้ปรับตัวตามพัฒนาการชีวิตที่เหมาะสม และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 20 - 40 ปี (ร้อยละ 90.1) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการของครอบครัวอยู่ในระยะเริ่มเลี้ยงดูบุตร และปฏิบัติตามพันธกิจของครอบครัวในการทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการดูแลบุตร เรียนรู้ความต้องการพื้นฐานของบุตร และปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร (Duvall & Miller, 1985) ซึ่งอาจส่งผลให้

กลุ่มตัวอย่างมีการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมาก

2. ความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนมีความสัมพันธ์กับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาหรือไม่ อย่างไร

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = .34, p < .01$) หมายความว่าเมื่อบิดามารดามีความรู้เพิ่มขึ้น จะมีการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาเพิ่มขึ้น อาจอธิบายได้ว่าการมีความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและเพียงพอจะทำให้บิดามารดามีความมั่นใจในการสอนและการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยแก่บุตรเพิ่มมากขึ้น ผลการศึกษาใกล้เคียงกับผลการศึกษาของเสถียร เชื้อลีและนงเยาว์ ฌรณรงค์แสง (2550) ที่พบว่า ความรู้เรื่องเพศของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการสอนเพศศึกษาแก่บุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตน มีความสำคัญทางบวกระดับสูงกับการสอนเพศศึกษาในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_s = .73, p < .01$) หมายความว่า เมื่อมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนเพิ่มขึ้นจะมีการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยของบิดามารดาเพิ่มขึ้น ซึ่งแบนดูรา (Bandura, 1997) กล่าวว่าสมรรถนะแห่งตนเป็นกระบวนการทางความคิดที่เชื่อมระหว่างความรู้กับการกระทำ และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ โดยใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ด้วยความเชื่อมั่นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. นำผลการศึกษาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพยาบาลในการกำหนดแนวทางสร้างเสริมให้บิดามารดามีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย รวมทั้งส่งเสริมให้บิดามารดามีการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยเพิ่มสูงขึ้น

2. นำผลการศึกษาในเรื่องความรู้ การรับรู้สมรรถนะแห่งตน และการสอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัย

ของบิดามารดาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
สำหรับนักศึกษาพยาบาล

ต่อการสอนเรื่องเพศ การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศ
เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการ
สอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยเช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะ

2. ควรมีการศึกษาเชิงทดลอง โดยพัฒนารูปแบบ
หรือกิจกรรม ในการเพิ่มความรู้ และสมรรถนะในการ
สอนเรื่องเพศในเด็กปฐมวัยให้กับบิดามารดา

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานวิเคราะห์และพยากรณ์สถิติเชิงสังคม. (2558). *วิเคราะห์เด็กและเยาวชน. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบล๊อค.*
- ชลนิทรา แสงบุราณ (2551). *รูปแบบการเลี้ยงดูและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาวต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นหญิง เขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ประกาย จิโรจน์กุล. (2556). *การวิจัยทางการพยาบาล: แนวคิด หลักการ และวิธีปฏิบัติ. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมชนก.*
- มลจินทร์ เกียรติสังวร. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร) สาขานามัยครอบครัว). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- ศุภาศิริ การิกานุจน์. (2541). *บทบาทพ่อแม่ในการสอนเพศศึกษาแก่ลูกสาววัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- เสถียร เชื้อลี และนางเยาว์ ณรงค์แสง. (2550). *ความรู้ ทักษะ และรูปแบบการสอนเรื่องเพศศึกษาในครอบครัว กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7. อุบลราชธานี: กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.*
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2560). *สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558: Statistics on Adolescent Births, Thailand 2015. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.*
- สำนักงานการอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2557). *สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2556: Statistics on Adolescent Births, Thailand 2013. นนทบุรี: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.*
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย. (2558). *คู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาและทักษะชีวิตในนักเรียนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.*
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2552). *สรุปสำหรับผู้บริหารการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2552. กรุงเทพมหานคร. สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.*
- อรพรรณ ทิมรอด. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของบิดาในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่บุตรชายวัยรุ่น (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อนามัยครอบครัว). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.*
- อรไท พิพิพัฒน์โพธิ์ และ จินตนา ไชยวิโน. (2551). *การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเยาวชน ตำบลเชียงกลาง จังหวัดน่าน. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.*

- Bandura, A. (1997). *Self – efficacy: The exercise of control*. New York: W.H. Freeman.
- Balter, A.S., Rhijn, T. V., & Davies, W. J. (2016). The development of sexuality in childhood in early learning settings: An exploration of Ontario Early Childhood Educators' perceptions. *The Canadian Journal of Human Sexuality*, 25(1), 30-40. Retrieved from <https://doi.org/10.3138/cjhs.251-A3>
- Chantrapanichkul, P. & Chawanpaiboon, S. (2013). Adverse pregnancy outcomes in cases involving extremely young maternal age. *International Journal of Gynecology & Obstetrics*, 120(2), 160-164. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.ijgo.2012.08.024>
- Duvall, E. M., & Miller, B. C. (1985). *Marriage and family development* (6th ed.). New York: Harper & Row.
- United Nations Population Fund. (2012). *Impact of demographic change in Thailand*. Retrieved from <https://esa.un.org/unpd/wpp>